

ՀԱՅՆԵՐԻ ԵՐԻՏԻՆՍԿԻ

ԱՆԱԴԻՏ
ԿԻՐԱԿՈՍՅԱՆ

Գրքահարկ

ՀԱՅՆԵՐԻ ԵՐԻՏԻՆՍԿԻ

ՀԱՅՆԵՐԻ ԵՐԻՏԻՆՍԿԻ

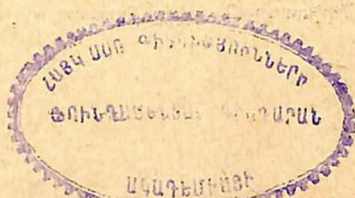
ՀԱՅՆԵՐԻ ԵՐԻՏԻՆՍԿԻ

ԱՆԱՀԻՏ ԿԻՐԱԿՈՍՅԱՆ

ԱՐԵՎԱԾԱՂԻԿ

A I
15418

«ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ԳՐՈՂ» ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ
ԵՐԵՎԱՆ 1978

Տարիներ առաջ, երբ Անահիտ Կիրակոսյանը դեռևս թովոուն ուսանողուհի էր, դառը անկատագրի բերումով գամվեց անկողնուն:

Նրա այս՝ առաջին ժողովածուն ողոված է պաշտառ թախիծով, հուլսով ու հավատով դեպի կյանքն ու մարդը, դեպի սիրելի հայրենիքը: Այն միաժամանակ մարդկային կամքի հաղթանակն է դժվարությունների ու անհուսության դեմ:

70304 (508)
Կ $\frac{\quad}{705 (01) 78}$ 78 «Տ»

Կ Ո Մ Ի Տ Ա Ս Ի Ն

Օրորվում է մեղմ ու անդորր
Կոմիտասյան երգը զուլալ,
Մերթ լցվում է հույսով մի խոր,
Մերթ ուզում է տխրել ու լալ:

Այս, ինչե՛ր կան նրա երգում.
Եվ ծով կարոտ, և խոհ աննինջ...
Մաճկալն ահա հողն է հերկում,
Խաբրիկ ուզում կռունկներից:

Միջով պայծառ երազանքի
Նրա լույսն է հոսում թովիչ...
Մերթ ղողանջ է դառնում վանգի,
Մերթ հեռավոր ցավ ու թախիծ:

Երգն է փարվում առավոտին,
Գիշերում է նա վառվում,
Հին դարերի խորքից մթին
Դեպի նորերն է երկարում:

Հին տրտունջ է բերում իր հետ,
Մեր սրտի մեջ հնով հառնում,

Օրերուն այս երանավետ
Նոր կարոտ է երզը դառնում:

Դեռ շատ պիտի նա խորանա,
Արմատ նետի մեր սրտի մեջ,
Պիտի վառվի ու նորանա,
Հառնի գալիք դարերուն պերճ: